

Horváth Lajos helyi tankönyvéről

## Veresegyház feléledő múltja

Az egységes oktatási programok és tantervek úgyszólván semmilyen teret nem engednek arra, hogy a kisdíjak megismerkedjenek helységük múltjával. Ezzel esznek attól a lehetőségtől is, hogy a hagyományos mód mellett részletes ismereteket szerezve méginkább kötődjenek településükhöz. Éppen ezért igen hasznos hézagpótlónak is tekinthető Horváth Lajos Régészeti barangolások Veresegyház földjén című könyve, amelyet őstől a nagyközség általános iskolájában helyi tankönyvként fognak használni.

A kötet számos igen értékes régészeti leltre hívja fel a figyelmet, s a saját, esetünkben Veresegyház,



egy-egy lelet helyét, Horváth Lajos nem bocsátkozik tudományos elemzésekbe. Könyve egyértelműen a diákok helyi ismereteinek bővítését szolgálja, ugyanakkor arra serkenti őket, hogy önréből, saját találmányukra hagyatkozva bővítse a számukra legértékesebbnek tűnő tárgykört. Ezért különféle feladatok megoldására biztatja és nyomban forrásmunkákat is ajánl.

A veresegyházi önkormányzat hathatós erkölcsi és anyagi támogatásával készült füzet méltán tart igényt a nagyközségben élők figyelmére. **B. M.**



környezete, történelme iránt érdeklődő felnőttek számára is sok hasznos tájékoztatót tartalmaz, hiszen az első megtelepüléskor a különböző korszakokon keresztül a mai Veresegyházig rövid fejezetekben felöleli a település teljes múltját. Annak ellenére, hogy a jelenlegi utcanevek felhasználásával behatárolja az



## Jubilál a Dunakanyar Művészeti Egyetem Világhírű zenei kurzusok

Jubilál a Dunakanyar Művészeti Nyári Egyetem: július 17-én harmincadszor nyitja meg kapuját a zenetanárok, zenésjelöltek előtt Esztergomban. A világhírű zenei kurzusnak a három évtized alatt 3524 külföldi résztvevője volt.

A rendező, a Komárom-Esztergom Megyei TIT ügyvezető igazgatója, *Katona László* kérdésünkre elmondta: a három évtized alatt csupán egyszer, a múlt évben mérséklődött az érdeklődés a nyári universitas iránt. Talvány anyagi gondok miatt hatvannál kevesebb hallgatója volt az egyetemnek. Ebben az évben azonban ismét a megszokott létszámmal számolhatnak: 13 országból eddig 120-an jelentkeztek. A legtöbben — negyvenen — Spanyolországból érkeztek, Franciaországból 28 jelentkezési ívet postáztak, de várnak hallgatókat többek között Mexikóból, Brazíliából és Argentínából is.

A kéthetes tanfolyam 420 dolláros díját a hallgatók zöme alapítványi támogatásból fizette meg. Őt szlovákiai magyar zenetanárnjelölt képzési díjához a Komárom-Esztergom megyei önkormányzat nyújt anyagi támogatást.

Az esztergomi egyetem programjában az idén is változatlanul a Kodály Zoltán tanítási módszereit ismertető és népszerűsítő bemutatók, közös éneklés, a dallamkészség-fejlesztés szerepel. A zenei képzés öt nyelven folyik majd — magyarul, németül, olaszul, franciául és spanyolul —, *Szőnyi Erzsébet*, a Kodály Zoltán Társaság társelnöke vezetésével. Az oktatás helyszíne hagyományosan a Vitéz János Katolikus Főiskola, a szállítás is ez az intézmény biztosítja.

A kurzust július 28-án az esztergomi bazilikában nagyszabású búcsúkoncerttel zárják.

Néprajzi-kultúrtörténeti tábor Budakeszin

## Erdélyi tanárjelöltek okulására

„Mentül jobban esméri valaki a tulajdon hazáját, annál jobban tudja azt mind szeretni, mind pedig más idegen Földnek felett bésülni” — idézi *Benkő Ferenc* gondolatát 1784-ből pályamunkájában *Lőrincz L. Magor* nagyenyedi diák, akivel a Budapesti Székely Kör idei néprajzi-kultúrtörténeti táborában ismerkedtem meg Budakeszin. A negyven erdélyi diák — valamilyen leendő tanárok — néprajzi témájú dolgozattal jelentkeztek az immáron negyedik alkalommal megrendezett tíznapos nyári programra.

Négy évvel ezelőtt a Bonyhádi Székely Kör kezdeményezte a jövő tanárainak szellemiségét formáló hasznos rendezvényt, és székelyudvarhelyi diákokat látott vendégül. Akkor céljuk volt még, hogy a már ide szakadt, Magyarországra települt székely gyerekeket megismertessék saját (otthon elhallgatott, eltiltott kultúrájukkal), a magyarság s azon belül Erdély valódi arcával. Később már a második tábor rendezését a Budapesti Székely Kör vállalta fel, és ők — *Fábián János* elnök, *Domokos Jenő* titkár és *Antalné Szatmári Ilona* táborvezető — hamarosan belátták, hogy a legfontosabb feladat a szórványmagyarságban élőkhöz eljutni, azokhoz a diákokhoz elsősorban, akik a híres-nevezetes nagyenyedi gimnáziumban tanulnak. Elsősorban Nagyenyed fogadja be a szórványban élő magyar fiatalokat. De érkeztek most Csíkszeredáról, Székelyudvarhelyről, Marosvásárhelyről és Kolozsvárról is.

Kötetlen témájú néprajzi pályázattal jelentkezettek a leendő tanárok, kismesteriségek leírásával, közmondások, népi gyógymódok eredetének elemzésével, népszokások lejegyzésével; például régi magyar városok eltitelt szobrainak számbavételével. A negyvenhat pályázó közül negyvenen érkeztek meg Budakeszire, és július 5—15-ig az itteni gimnázium kollégiumában elszállásolva élvezik a magyar vendéglátást (bár sokkal szerényebb anyagi lehetőségekkel, mint korábban). Értékes program erősíti őket magyarságukban, könnyebb lesz visszatérni a ki-sebbségi létbe. Például *Katona Imre* történész előadása: „A magyarok eredeté-

ről” címmel vagy *Béres Ferenc* kitűnő énekesünk a nép- és a műzene kapcsolatát megvilágító művészi előadása, s a rendhagyó törté-



nelemórát *Kocsis István* tartotta: „Történések a keresztén” című kötetének megjelenése alkalmából. A tábor lakói ellátogatnak a legfontosabb nemzeti intézményekbe, múzeumokba, fontos magángyűjteményeket is megnéznek. *Szatmári Ildikó*, a nagyváradi tanítóképző hallgatóját, köröstárkányi lakost megrendítette az a bátorság, amivel itt a dákoromán kontinuitás koholmányát támadták a szakemberek, s jól látja, hogy azt

elsősorban románul és a nagy világnyelveken kellene megjelentetni. *Lőrincz L. Magor* nagyenyedi diákkal *Laki Károly* néprajzi magángyűjteményében találkoztam, ugyanis a nevezetes mátyásföldi néprajzi gyűjteményt mind a négy alkalommal az elmúlt négy évben megtekintették a néprajzi tábor lakói. A hatalmas értékű tárgyi gyűjtemény a szép, nagy kertes ház minden zugában a magyarság történelméről be-

lemórán. Nagyon sajnálja, hogy az ősi magyar népszokásokat is tudatosan lebecsülő tanárok serege igen árthatmas munkát végez a falvakban manapság. Hiszen kihalófélben minden, ami szép volt a faluközösségek életében. De mi most majd mindezt megpróbáljuk megakadályozni — mondja. *Szatmári Ilona* nagyváradi diák tragikusnak látja az otthoni elhalálozást és az elvándorlást, ami szerinte szép lassan az erdélyi magyarság pusztulásához vezet, ha valami nem akadályozza ezt meg. S hogy mire lenne legnagyobb szüksége ennek a népnek? — kérdezi és felel is rá a szép kertben, a fából faragott hét magyar vezér szobra előtt: — Néhány éve mondogatják már Erdélyben, hogy legnagyobb szükségük az erős Magyarországra lenne, arra az országra, amire föl lehet nézni innét a szomszédokból és távolabbiakról is, és nemcsak Kelet-Európából, de Nyugat messzibb tájairól. Szerencsére még a Partium és a Székelyföld eldugott kis falvaiból érkező leendő tanárok is jól tudják, hogy helyzetünk s megítélésünk, hírnünk a világban a választások után nagyot zuhant.

A diákok annak is örülnek, hogy itt egymással is megismerkedhetnek, bár nagyon szeretnék, ha a jövőben leendő magyarországi tanárokkal együtt táboroznának, s esetleg hosszú távra szóló kapcsolatok születnének a közös programokon.

Kár, hogy pénteken zár a tábor, s éppen a hétvége előtt indulnak haza a „gyerekek”. Pedig a szombatvasárnapot még itt tölthetnék, ügyesebb szervezésel. Talán még a Pest Megyei Hírlap is talált volna — ha jó időben értesül róla — negyven olyan családot a megyében, akik hétvégére szívesen látták volna vendégül az erdélyi fiatalokat. Azokat, akik nem mennek július 17-én Kalotaszentkirályra, az Ady-emlékmű leleplezésére.

**Önody Éva**

## Abonyi fúvósnapok

Félidejéhez érkezett az abonyi fúvósnapok nemzetközi rendezvénysorozata. Mint ismeretes, Abony város kapta meg az idén a Fúvószene-kutató Társaság soros kongresszusának szervezési jogát. A Fúvószene-kutató Társaság által szervezett rangos esemény az abonyi Bihari János Zeneiskolában kapott otthont. A nagy érdeklődésre méltán jogosult egyhetes rendezvénysorozat több mint 90 külföldi és körülbelül 50 hazai szakember részvételével kerül megrendezésre. Napközben az egybegyűltek elő-

adásokat hallhatnak a fúvószene fejlődéséről a XVIII. század végi harmóniazene kialakulásától a modern koncertfúvósok zenéjének koráig. A másort esténként koncertmenü teszi még vonzóbbá: a városi sportszarnok hangversenyén hazai és külföldi fúvóegyüttesek színe-java lép pódiumra: a Budapesti Simfonikus Band, a holland Nemzeti Válogatott Ifjúsági Fúvószene, az Abonyi Fúvószene, a Malmö Brass Band. A 16-ai záróesten a Slächn Musicanten együttes is be-



Zenekari próba a városi sportszarnokban

Talum Attila felvétele

mutatkozik, fellép a hazai Kék Fény Big Band és a Benkő Dixeland Band olyan rangos szólisták mel-

lett, mint Lakatos Antal, Ablakos Lakatos Dezső vagy Szakcsi Lakatos Béla. **r. b. a.**